

12. TĒMA 13. – 19. DECEMBRIS

LŪGŠANA, DZIEDINĀŠANA UN ATJAUNOŠANA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jēk. 5:13-20, 1. Jāņa 5:14, 1. Kor. 15:54, Ebr. 12:12, 13, Jāņa 8:43-45, Sakāmv. 10:12.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad nu izsūdziet cits citam savus grēkus un lūdziet cits par citu, ka jūs topat dziedināti! Taisna lūdzēja lūgšanas spēj panākt daudz.”

Laudis aizrauj brīnumainais un maģiskais. Viņus šādas lietas bieži piesaista kā izrādes vai kaut kas interesants, un nekas vairāk. Kad Jēzu aicināja izdarīt kādu brīnumu tikai izklaides pēc (Lūk. 23:8, 9) vai kā pierādījumu tam, ka Viņš ir Mesija (Mat. 12:38-41), vai pat lai apmierinātu Savu pamatotu vajadzību (Mat. 4:2-4), Viņš atteicās. Gars, kādā Jēzus autoritatīvi mācīja un veica brīnumus, nav vienkāršs spēks, ko izmantot. Mums ir jābūt instrumentiem Viņa rokās. Dievs būtu priecīgs dziedināt ikvienu slimo, bet Viņš ir ieinteresēts pamatīgākā, ilgstošā dziedināšanā.

Tāpēc šajā kontekstā aplūkosim dažus izšķirošus jautājumus: Kā mēs saprotam vārdus Jēkaba vēstulē par slimo dziedināšanu? Vai pastāv kāda attiecība starp dziedināšanu un piedošanu, atbildot uz lūgšanu? Elija ir atēlots kā svarīgs paraugs lūgšanai plaši izplatītas atkrišanas laikā. Ko mēs varam mācīties no viņa lūgšanu dzīves un no viņa darba, aicinot Israēlu atpakaļ pie Dieva un pie īstās pielūgsmes?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. decembrī!

Būtisks kristieša instruments

*Izlasi Jēk. 5:13! Kādu interesantu pretstatu viņš šeit attēlo? Kā mēs varam attiecināt šos norādījumus uz savu dzīvi?*_____

Lai gan Jēkabs runā par diviem atšķirīgiem stāvokļiem (par ciešanām un labu noskaņojumu), viņš saista tos ar lūgšanu un slavēšanu. Lūdz, kad piedzīvo ciešanas, slavē, kad esi priecīgs! Šīs divas darbības nav pārāk atšķirīgas viena no otras, jo daudzi Bībeles slavas psalmi ir arī lūgšanas un Jēkabs iesāk vēstuli, aicinot lasītājus "uzņemt ar vislielāko prieku" krišanu dažādos pārbaudījumos, "saprazdami, ka ticības pārbaudīšana rada izturību" (Jēk. 1:2, 3). Lūgšanas un slavēšanas laiks var būt vairāk savīts kopā, nekā mēs parasti domājam.

Vārds, kas Jēk. 5:13 tulkots kā "ciest", ir ar to pašu sakni, kas iepriekš lietota attiecībā uz praviešu ciešanām (Jēk. 5:10). Tas attiecas gan uz fiziskām, gan garīgām ciešanām – "pirmkārt un galvenokārt cīņas briesmu un smaguma dēļ" (Ceslas Spicq, "Theological Lexicon of the New Testament" 2. sēj., 239. lpp.), bet arī uz nogurdinošu fizisku darbu un lielām pūlēm. Tas ir lietots arī 2. Tim. 2:9 un 4:5, lai raksturotu "smago apustuļu darbu, ko neatbaida nekādas grūtības vai ciešanas" (turpat, 240. lpp.). Kā kristieši mēs instinktīvi pievēršamies Dievam, kad piedzīvojam grūtības, bet dziedāšana un svētas mūzikas spēlēšana (izmantotais vārds "psalletō" var nozīmēt abus) arī var palīdzēt.

"Dziedāšana ir tāda pati pielūgsme kā lūgšana. Patiešām, daudzas dziesmas ir lūgšanas." (E. Vaita "Audzināšana" 168. lpp.) Cik daudzi no mums ir jutušies nomākti vai vientuļi, bet tad prātā ienākusi kāda garīga dziesma un pacēlusi garu? Starp mums ir daudzi, kas cieš, kam ir nepieciešams iedrošinājums un kas būtu priecīgi par apmeklējumu ar lūgšanām un dziesmām. "Priecājieties līdz ar priecīgajiem, raudiet ar tiem, kas raud!" (Rom. 12:15) Tas var pacelt arī mūsu garu tā, kā nekas cits to nespēj.

Īpaši Psalmi ir lūgšanu un dziesmu mantnīca, kas var sniegt iedvesmu, iedrošinājumu un norādījumus, kad mēs nezinām, kur griezties pēc palīdzības.

Mēs visi zinām, kā ciešanas var mūs pietuvināt Kungam un kā tās var likt mums lūgt. Tomēr kādas ir garīgās briesmas, kad viss ir labi? Kāpēc īpaši tādā brīdī svarīga ir slavēšana? Ko tas palīdz mums nekad neaizmirst?

Lūgšana par slimajiem

Izlasi Jēk. 5:14, 15! Kādus būtiskus elementus Jēkabs iesaka slimo svaidīšanai, un kādi svarīgi garīgi elementi ir atrodamī šajos pantos? _____

Fakts, ka slimis cilvēks aicina draudzes vecajus nākt un viņu svaidīt "ar eļļu Kunga vārdā" un lūgt, izsaka cilvēka garīgas ilgas un kolektīvu pārliecību, ka dziedināšanā ir nepieciešama dievišķa iejaukšanās (Marka 6:13). Atsauksme uz grēku piedošanu parāda, ka Dievs ar rituāla palīdzību neatjaunos fiziski tādu cilvēku, kas neilgojas pēc garīgas dziedināšanas. "Tiem, kas vēlas, lai lūdz par viņu veselības atjaunošanu, ir skaidri jāpasaka, ka Dieva likuma pārkāpšana, vai tie būtu dabas likumi vai garīgie, ir grēks, un lai saņemtu Viņa svētību, grēks ir jāizsūdz un jāatstāj." (E. Vaita "Kristus dziedinošā kalpošana" 228. lpp.)

Lūgšana pēc dievišķas iejaukšanās un draudzes vecaju sapulcēšanās vajadzīga tāpēc, ka slimība ir padarījusi cilvēku nespējīgu un varbūt tas ir arī pārāk steidzīgi, un to nevar izdarīt tad, kad parasti sapulcējas draudze. Lai raksturotu slimos, šeit ir izmantoti divi atšķirīgi grieķu vārdi: pirmais ("astheneō" 14. pantā) ir izmantots arī runājot par Tabitu, kas "saslima un nomira" (Ap.d. 9:37); otrais ("kamnō" 15. pantā) parasti attiecas uz pacientu, bet to izmanto arī runājot par tiem, kas mirst. Šajā kontekstā, šķiet, tas nozīmē kādu, kas ir fiziski izsmelts vai novārdzis. Vēlme dziedināt prasa pilnīgu pakļaušanos Dieva gribai, lai arī kāda tā būtu (1. Jāņa 5:14). Tomēr atsauksme uz "glābšanu" un "uzcēlis slimo no nāves (salīdzini: "izglābs no nāves" Jēk. 5:20) norāda nekļūdīgi uz augšāmcelšanu kā uz vienīgo pilnīgas dziedināšanas pazīmi, laiku, "kad iznīcīgais ietērsies neiznīcīgajā un mirstīgais ietērsies nemirstīgajā" (1. Kor. 15:54).

Daudzi no mums zina par tādiem svaidīšanas gadījumiem vai pat ir bijuši saistīti ar tiem, kur slimnieks nav dziedināts, bet gan mirst. Kāpēc tad cerība uz augšāmcelšanu, kas ir ietverta šajos pantos, ir mūsu vienīgā drošība?

Dvēseles dziedināšana

Svarīgāka par miesas dziedināšanu ir dvēseles dziedināšana. Galu galā mūsu mērķis nav padarīt cilvēkus par veselākiem grēciniekiem, bet norādīt viņiem uz mūžīgo dzīvību, kas atrodama Jēzū. Varbūt tāpēc vienīgā skaidrā atsauksme uz dziedināšanu šīs nedēļas pantos ir 16. pants, mūsu atmiņas pants, kas nerunā par hipotētiskajām situācijām, par kurām runāts 13.-15. pantā. Vārds, kas šajā pantā izmantots, lai aprakstītu dziedināšanu ("iaomai"), var attiekties uz gadījumiem, kas sniedzas tālāk par fiziskas kaites dziedināšanu (sk., piemēram., Mat. 13:15). Jau 15. pantā norādījās uz plašāku dziedināšanas izpratni (augšāmcelšanu), Jēkabs saista slimību un grēku, kur pēdējais ir pamatcēlonis visām mūsu problēmām – tas nenozīmē, ka ikvienai slimībai var atrast kādu īpašu grēku, bet ka slimība un nāve ir sekas tam, ka mēs visi esam grēcinieki.

Izlasi Marka 2:1-12 (Sal. Ebr. 12:12, 13; 1. Pēt. 2:24, 25)! Kāda veida dziedināšana ir aprakstīta šajos pantos, un kas ir pamatā šai dziedināšanai?

Ticība Jēzum dziedina no garīga vājuma un grēka. Zināmā mērā ikviena dziedināšana, ko Jēzus veica, bija līdzība, kas bija domāta, lai piesaistītu cilvēku uzmanību viņu dziļākajai vajadzībai pēc glābšanas. Paralizētā vīra gadījumā Marka 2. nodaļā garīga dziedināšana bija patiesībā cilvēka lielākā rūpe. Tieši tāpēc Jēzus nekavējoties apgalvoja, ka viņa grēki ir piedoti. Tomēr "tā nebija fiziska atjaunošana, pēc kā viņš tik ļoti ilgojās, bet gan atbrīvošana no grēka nastas. Ja viņš varētu redzēt Jēzu un iegūt pārliecību par piedošanu un mieru ar Debesīm, viņš varētu būt apmierināts ar savu dzīvi un mirt saskaņā ar Dieva gribu." (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 267. lpp.) Lai gan Dieva sūtītiem ārstiem mūsdienās vajadzētu izmantot visus pieejamos medicīnas līdzekļus, lai izārstētu slimību, ir jāpieliek arī pūles, lai dziedinātu visu cilvēku, nevis tikai šai dzīvei, bet visā mūžībā.

Dziedināšana ietver attiecību dziedināšanu. Tāpēc mēs esam aicināti izsūdzēt "cits citam savus grēkus" (Jēk. 5:16), domājot par tiem, kam esam izdarījuši pāri (Mat. 18:15, 21, 22). Tas ir, ja tu esi izdarījis kādam pāri vai aizvainojis kādu, izstāsti to viņam. Tad Kunga svētība būs ar tevi, jo atzišanas process ietver miršanu sev un tikai šāda sava "es" nāve var tevī izveidot Kristus attēlu.

Lūgšanas piemēri

Izlasi Jēk. 5:17, 18! Ko mēs varam mācīties par lūgšanu no Elijas piemēra? Kā tas ir saistīts ar dziedināšanu, piedošanu un atjaunošanu? _____

Šie panti ilustrē pārliecību, kas sniegta Jēk. 5:16 beigās: "Taisna lūdzēja lūgšanas spēj panākt daudz." Elija bija "taisns" vīrs un pat tika pārcelts uz Debesīm, bet viņš nebija pārcilvēks. Viņam bija tādas pašas tieksmes un jūtas, kādas ir mums. Faktam, ka Dievs dzirdēja viņa lūgšanu, vajadzētu iedrošināt mūs, ka arī mūsu lūgšanas tiks uzklausītas. Jēkabs saka, ka Elija "dedzīgi .. lūdza", lai lietus nelītu (detaja, kas Vecajā Derībā nav minēta), acimredzot lūdzot pēc 5. Moz. 11:13-17 piepildīšanās (uz ko norādīts Jēk. 5:18).

Tas, ka Israēls pielūdza Baālu, zibens un vētras dievu, nevarēja palikt bez ievēribas, ņemot vērā 5. Moz. grāmatas pravietojumu. Lai gan mēs nezinām, cik ilgi Elija bija lūdzis, pirms viņa lūgšanas tika atbildētas, viņa lūgumi bija balstīti uz rūpīgām Dieva Vārda studijām un pārdomām pašreizējo apstākļu gaismā. Iespējams, viņš citēja 5. Moz. pravietojumu kā daļu no savas lūgšanas, tieši tāpat kā Daniēla lūgšana par Jeruzālemi ir balstīta uz Jeremijas pravietojumu pētījumiem (sk. Dan. 9:2, 3). Mūsu lūgšanas arī būs efektīvākas, ja tās izrietēs no nopietnām mūsu apstākļu pārdomām Dieva Vārda gaismā.

Periods bez lietus, kas ilga trīsarpus gadus (arī minēts Lūk. 4:25), ir nozīmīgs pārbaudes laiks Rakstos (līdzīgi pravietiskajam periodam "puse nedēļas" vai trīsarpus Jēzus kalpošanas gadi Dan. 9:27 un "trīsarpus laiki" atkritušajā kristietībā Dan. 7:25 un Atkl. 12:14). Šī perioda beigās Dievs izmantoja Eliju, lai sāktu atmodas un reformācijas darbu un pamodinātu Israēlu, lai ļaudis atzītu savas atkrišanas dziļumu. Tas bija darbs, kas norādīja gan uz Jāņa Kristītāja darbu Israēla labā pirmajā gadsimtā, gan uz darbu, ko Dievs ir uzticējis Savai atlikuma draudzei mūsdienās, lai sagatavotu ļaudis otrajai nākšanai (sk. Mal. 4:5, 6; Mat. 11:13, 14).

Mēs kā draudze meklējam atmodu un reformāciju. Bet tai ir jāsākas mūsu pašu dzīvēs ikdienā. Kādas izvēles vari izdarīt tikai tu pats, kas nosaka tavas dzīves virzienu un likteni? _____

Atjaunošana un piedošana

Dieva Gars darbojās caur Eliju, lai atjaunotu attiecības starp Dievu un Israēlu. Bet vislielākais Elijas darbs nebija uz Karmela kalna. Tas bija tikai sākums! Viņš nesa to tālāk mazos ciematos un mājās un apmācīja nākamos garīgos vadītājus praviešu skolās, lai viņa atmodas un reformācijas darbs ietu plašumā.

Izlasi Jēk. 5:19, 20! Kā darbu, kas šeit aprakstīts, var salīdzināt ar Elijas, Jāņa Kristītāja un citu Dieva kalpu darbu? Sk. Lūk. 1:16, 17; Ap.d. 3:19. _____

Mēs bieži aizmirstam maigo un pacietīgo darbu, ko Elija darīja gadu no gada. Jāņa Kristītāja darbs arī bija vērsts uz ļaužu vešanu atpakaļ pie patiesības, iedvesmojot uz nožēlu un kristībām katru personīgi. Jēzus aprakstīja Savu darbu ļoti līdzīgiem vārdiem: izvest cilvēkus no maldiem atpakaļ pie patiesības (sk. Jāņa 8:43-45).

Šī hipotētiskā situācija, kas aprakstīta Jēk. 5:19, 20, grieķu valodā ir ar nosacījuma uzbūvi, skaidri parādot, ka atkrišanai nav jānotiek obligāti, bet ka tā ir iespējama. Novēršanās no patiesības attiecas ne tikai uz atkrišanu doktrīnās, bet arī dzīvesveidā, jo bieži vien pirmais ved pie otrā. Šaubas sāk veidot mūsu ticību, izraisot svārstīgu uzvedību un, visbeidzot, atklātu atkrišanu. Atgriežot "grēcinieku no maldu ceļa, viņš izglābs tā dvēseli no nāves" (Jēk. 5:20). Apkopojot visu, kas bijis iepriekš, Jēkabs aicina savus brāļus draudzē darīt darbu, kas ir līdzīgs Elijas darbam, vadot ļaudis atpakaļ pie Dieva. Šis darbs prasa daudz pacietības, līdzjūtības, maiguma un pazemības: "Brāļi, ja arī kāds cilvēks ir izdarījis pārkāpumu, tad jūs, kas esat garīgi, centieties viņu izlabot lēnprātības garā, bet pielūko, ka arī tu pats nekrīti kārdināšanā." (Gal. 6:1)

Elijas darbs ir pievērst sirdis Dievam un Viņa tautai, nevis novērst no tiem. Bieži cilvēks apzinās savu grēku un uz to nav vajadzīgs norādīt. Vairāk ir vajadzīga piedošana, kuras paraugs bija Jēzus un ko nodrošināja Viņa nāve. Glābt dvēseles no nāves ir iespējams, tikai "apslēpjot" grēkus, attiecinot evaņģēliju uz mūsu dzīvi un kļūstot par žēlastības instrumentiem (Sakāmv. 10:12).

Padomā par kādu, kas ir patiešām izdarījis kaut ko nepareizu un zina to. Ko tu vari darīt, ko tu vari teikt, lai palīdzētu atvest šo cilvēku atpakaļ pie Kunga?

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Kristus dziedinošā kalpošana" nodaļu "Lūgšana par slimajiem" 225.-233. lpp., grāmatā "Lielā cīņa" nodaļu "Sātana slazdi" 518.-523. lpp.

"Kristus .. mūs uzaicina iekļauties cilvēces glābšanas darbā. "Bez maksas jūs esat dabūjuši," Viņš sacīja, "bez maksas dodiet." (Mat. 10:8) Grēks ir vislielākais no visiem ļaunumiem, un mums ir jāiežēlojas par grēcinieku un tam jāpalīdz. Daudz ir to, kas maldās un izjūt savu kaunu un neprātību. Tie ir izsalkuši pēc iedrošinājuma vārdiem. Tie kavējas pie savām kļūdām un neveiksmēm, līdz nonāk izmisumā. Pret šīm dvēselēm mēs nedrīkstam izturēties nevēīgi. [...] Runājiet cerības pilnus un iedrošinošus vārdus, kas satriektajam un ievainotajam būs kā dziedinošs balzams!" (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 504. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomā par laiku, kad tu rīkojies patiešām slikti, ievainojot ar savu grēku sevi, citus un Kungu. Cik daudz tev nozīmēja tas, ka blakus bija cilvēki, kas, lai gan neatbalstīja tavu rīcību (un kuros tā iedvesa pamatotas bailes), centās tevi iedrošināt un pacelt? Ko tu atceries vislabāk no šiem piedzīvojumiem, un kā šīs atmiņas var palīdzēt tev parādīt tādu pašu atieksmi kādam citam, kas arī izdarījis lielas kļūdas?

2. Rūpīgi un ar lūgšanām izlasi Jēk. 5:16! Kādas svarīgas garīgas mācības šeit atrodamas mums? Ko tas mums stāsta par lūgšanu spēku, un cik svarīgs tas ir mūsu garīgajai dzīvei? Lai gan lūgšana var būt ļoti personīga un tai tādai vajadzētu būt, grupā pārrunājiet, ko lūgšana dara jūsu labā, kā jūs esat piedzīvojuši lūgšanu atbildēšanu un kā jūs esat iemācījušies uzticēties Kungam, kad lūgšanas nav atbildētas tā, kā jūs vēlējāties! Kā tu teiktu, kas ir vissvarīgākais praktiskais ieguvums no "dedzīgas lūgšanas"?
